

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: **HAMRENERGY s.r.o.**, IČ: 286 91 237
sídlem Před skálou 334/8, 196 00 Praha – Miškovice
zastoupena advokátem Mgr. Luděk Šíkolou
sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha

proti

žalované: **Státní energetická inspekce**
sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 6. 2025, č. j. SEI-11864/2025/90.221

takto:

- I. Rozhodnutí Státní energetické inspekce ze dne 27. 6. 2025, č. j. SEI-11864/2025/90.221, a rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký a Ústecký kraj, ze dne 26. 7. 2024, č. j. SEI-17405/2024/54.102, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 269 Kč k rukám advokáta Mgr. Luďka Šikoly, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně napadá shora označené rozhodnutí žalované, kterým bylo změněno rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký a Ústecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 26. 7. 2024, č. j. SEI-17405/2024/54.102, tak, že výrok ve znění „žádosti účastníka řízení podle § 34a zákona č. 165/2012 Sb. se vyhovuje a na základě odborného posouzení č. j. SEI-13141/2024/54.102 ze dne 7. 6. 2024 k žádosti připojených náležitostí se stanovuje nejvyšší množství elektřiny v MWh pro období po desátém kalendářním roce následujícím po roce 2010, ve kterém byla výrobní elektřina uvedena do provozu, které činí 5 433 MWh.“ byl nahrazen textem „žádosti účastníka řízení HAMRENERGY s.r.o., se sídlem Nebvizdská 22/8, 198 00 Praha 9 – Hloubětín, IČO: 286 91 237 podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb. se vyhovuje a na základě odborného posouzení k žádosti připojených náležitostí se stanovuje v MWh celkové množství elektřiny, za které se hradí odvod, vyrobené po 1. lednu 2022 a které činí 5 433 MWh, aby hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výrobní elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobu elektřiny dosáhla 6,3 %.“
2. Správní orgán I. stupně rozhodoval na základě žádosti žalobkyně podané dne 7. 10. 2022. Žádost posoudil a shledal nedostatky v přiloženém výkazu pro zjištění rozsahu technických a ekonomických údajů o výrobní elektřině a jejím provozu (dále jen „výkaz“) spočívající v zahrnutí ceny pozemku, na němž je umístěna fotovoltaická elektrárna (dále jen „FVE“) do investičních nákladů. Tato skutečnost podle správního orgánu I. stupně znemožňovala žádosti vyhovět. Neprováděl proto další dokazování a žádost rozhodnutím ze dne 21. 8. 2023, č. j. SEI-19025/2023/54.102, zamítl. Žalovaná k odvolání žalobkyně toto rozhodnutí zrušila rozhodnutím ze dne 8. 12. 2023, č. j. SEI-27866/2023/90.221.
3. V novém, výše označeném rozhodnutí správní orgán I. stupně provedl výpočet dle údajů předložených žalobkyní. Dospěl přitom k závěru, že hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výrobní elektřiny (IRR) za dobu trvání práva na podporu pro výrobu elektřiny je 5,7 %. Žalobkyně má tedy nárok na stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, ve výši 5 433 MWh, proto její žádosti vyhověl. Do výpočtu celkového množství elektřiny správní orgán I. stupně nezahrnul cenu pozemku a částky uložené v rezervních fondech banky X, a.s. Odkázal přitom na rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2023, podle kterého je v řádku 21 vzoru 1 obsaženého v příloze 2 vyhlášky č. 72/2022 Sb., o zajištění přiměřenosti poskytované provozní podpory zdrojů energie (dále jen „vyhláška č. 72/2022 Sb.“), uvedeno, že výrobce vyplní souhrn investičních nákladů bez ceny pozemku, které přímo souvisejí s výstavbou a s uvedením výrobní elektřiny do provozu, zahrnující hlavní výrobní zařízení a pomocné provozy, které s výrobou elektřiny přímo souvisejí, a to včetně nákladů, na které byla poskytnuta investiční podpora. Totéž podle správního orgánu I. stupně platí i o nákladech souvisejících s pořízením pozemku. S výstavbou FVE nemají částky týkající se koupi pozemku přímou souvislost. Do investičních nákladů lze zahrnout jen taková zařízení, která jsou výrobní, tedy přímo souvisí s výrobnou elektřinou, přičemž pozemku ani nákladům na jeho koupi takovouto charakteristiku přiznat nelze. Stejně tak nebylo při výpočtu množství elektřiny, za které se hradí odvod, počítáno se sedmi částkami

ve výši 550 000 Kč. Šlo o tvorbu rezerv, které byly tvořeny na základě úvěrové smlouvy uzavřené s X, a.s. jako jedna z forem zajištění úvěru a odkládány na zvláštní účet bez možnosti disponovat s prostředky bez souhlasu banky. Žalobkyně tyto rezervy také označila jako částky na opravu měničů v případě poruchy. V roce 2013 došlo ke změně obchodní firmy věřitele z X, a.s. na X, a.s., jež je od roku 2022 v likvidaci. Dle sdělení žalobkyně byly tyto prostředky odepsány do ztráty. Správní orgán I. stupně uvedl, že takové částky do výkazu nepatří, protože prokazatelně nebyly vynaloženy jako náklad související s výrobou elektřiny. Tyto prostředky nebo jejich část budou pravděpodobně výrobcí vráceny. Potřeba určité obnovy výrobního zařízení je nadto ve výkazu uvedena v řádku č. 19. – Jednorázové náklady, ve sloupcích č. 18. – 20 v částkách třikrát 1 500 000 Kč.

4. Prvostupňové rozhodnutí napadla žalobkyně odvoláním, v němž namítala vady výroku prvostupňového rozhodnutí, chybnou interpretaci finančních veličin používaných při stanovení množství elektřiny, za které se hradí odvod, zejména IRR a čisté současné hodnoty (NPV), neuznání částky vedené jako rezervní fond, nesprávné uplatnění účetních odpisů dlouhodobého majetku, nezapočtení ceny pozemku a nejasnosti ve způsobu výpočtu celkového množství elektřiny, která je zatížena odvody. Zároveň brojila proti tomu, že správní orgán I. stupně pro budoucí ekonomické údaje o výrobě elektřiny a jejím provozu nepoužil data uvedená žalobkyní ve výkazu, ale pro budoucí tržby dosazoval vlastní hodnoty. Žalobkyně namítala také nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť postrádala vysvětlení, jak probíhalo odborné posouzení, v čem spočíval výpočet, na základě kterého bylo stanoveno celkové množství elektřiny, za které se hradí odvod, ve výši 5 433 MWh a jaké veličiny byly do výpočtu zahrnuty. Tvrdila rovněž, že při porovnání tabulky ve formátu xlsx, kterou obdržela dne 9. 9. 2024, s tabulkou ve formátu pdf, kterou obdržela dne 19. 8. 2024, je patrné, že v každé tabulce jsou jiné číselné hodnoty, a tudíž nemůže ověřit, jestli postup výpočtu byl v souladu s § 34a zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o podporovaných zdrojích energie“) a s přílohou č. 6 vyhlášky č. 72/2022 Sb.
5. Napadeným rozhodnutím žalovaná prvostupňové rozhodnutí změnila shora popsaným způsobem. V odůvodnění shrnula průběh řízení a odvolací námitky žalobkyně. S nesprávnou textací výroku prvostupňového rozhodnutí souhlasila. Vadu žalovaná napravila změnou výrokové části tak, aby odpovídala řízení podle § 34a zákona o podporovaných zdrojích energie. Žalovaná nezpochybňovala, že pokud žalobkyně měla tvořit rezervní fond, bylo nezbytné skládat prostředky na účet. Tyto prostředky však byly nadále v její dispozici a byl předpoklad, že s nimi v budoucnu bude disponovat. Ve vlastním výpočtu se tyto prostředky mají objevit až v okamžiku, kdy bude například nezbytné vyměnit střídače. Pokud by byl zvolen jiný postup, objevily by se tyto prostředky ve výpočtu dvakrát. K ukončení činnosti Sberbank CZ, a.s. žalovaná konstatovala, že tato otázka není předmětem správního řízení, a dodala, že si žalobkyně může dané prostředky vymoci standardní právní cestou. Podle žalované náklady na pozemek do stanovení výkupní ceny nebo zeleného bonusu nepatří, neboť pozemek zde zůstává i po demontáži elektrárny a lze z něho dále profitovat. K námitce nesprávného stanovení budoucích tržeb žalovaná uvedla, že degradace ve výši 2 % zahrnuta nebyla. Ze zkušeností z kontrolní činnosti i z aktuálních veřejně dostupných informací vychází, že tento historicky uváděný údaj je překonaný a ve skutečnosti je degradace nižší, nedosahuje ani 0,5 % ročně. Samotný způsob výpočtu celkového množství elektřiny žalovaná považovala za přezkoumatelný. Výpočet respektuje přílohu č. 6 k vyhlášce č. 72/2022 Sb. Do výpočtu byly zahrnuty hodnoty, které byly odsouhlaseny v rámci jednotlivých výzev k doplnění, přičemž výpočet nerespektoval

cenu pozemku, nadhodnocenou degradaci panelů, neřešil část týkající se tvorby rezerv a u výroby vyšel ze skutečně vykázaných hodnot. Výkupní ceny elektřiny tvoří násobek jednotkové výše výkupní ceny platné pro kalendářní rok odpovídající 10. roku provozu zdroje elektřiny a průměrného množství uplatněné elektřiny. Průměrné množství uplatněné elektřiny pro odhad budoucí výroby v 11. roce se počítá z aritmetického průměru reálných dat minulých let provozu od 1. do 10. roku, která jsou upravena o předpokládanou degradaci, aby odpovídala výrobě v 1. predikovaném roce. Výnosy z výkupních cen jsou z predikovaného množství uplatněné elektřiny dopočteny součinem s jednotkovou výší výkupní ceny platné pro kalendářní rok. Jednotková výše výkupní ceny je po zbytek doby životnosti zdroje elektřiny z hodnoty 10. roku provozu zdroje elektřiny každoročně eskalována tak, aby odpovídala výrobě v 1. predikovaném roce (11. rok provozu). Prodej elektřiny ani ostatní výnosy nejsou predikovány v budoucích letech po zbytek doby životnosti zdroje elektřiny. Náklady na provoz, opravy a údržbu, osobní náklady a ostatní náklady jsou eskalovány 2,5 % koeficientem růstu. Žalovaná dodala, že přezkoumala odborné posouzení, které bylo podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí, a dospěla ke stejnému závěru jako správní orgán I. stupně. Závěrem uvedla, že žalobkyni byla zřejmě nedopatřením odeslána nesprávná „pracovní verze“ excelového souboru, v němž byly uvedeny jiné hodnoty než dodané žalobkyní. Jednalo se však jen o administrativní pochybení, které nemělo vliv na výsledek řízení, neboť veškeré podklady pro napadené rozhodnutí byly založeny ve správním spise.

II. Žaloba

6. Žalobkyně ve včasné žalobě především namítala, že v napadeném rozhodnutí chybí jakékoliv odůvodnění týkající se závěru žalované, že výsledné množství elektřiny bude stanoveno právě ve výši 5 433 MWh. Napadené rozhodnutí postrádá vysvětlení toho, jak odborné posouzení probíhalo, v čem spočíval výpočet a jaké konkrétní veličiny byly do tohoto výpočtu zahrnuty. Výpočet byl uskutečněn za využití interaktivního nástroje s automatickým výpočtem. Tímto interaktivním nástrojem je excelová tabulka, která na základě doplňovaných údajů provádí výpočty specifikované v příloze č. 6 k vyhlášce č. 72/2022 Sb. Interaktivní nástroj současně nemá dostupné výpočetní vzorce a není k němu přiložen ani komentář vysvětlující způsob výpočtu. Žalobkyně se proto nemohla seznámit s aplikovaným způsobem výpočtu výsledné hodnoty množství elektřiny, za které se hradí odvod, a nebyla schopna ověřit správnost provedeného výpočtu.
7. Napadené rozhodnutí zároveň neobsahuje přezkoumatelné vysvětlení, proč byly do interaktivního nástroje vloženy právě takové hodnoty, jaké do něj byly vloženy. Není zřejmé, jakým způsobem správní orgány stanovily například údaje o výrobně elektřiny a jejím provozu v budoucích letech. Žalovaná v rámci výpočtu IRR pro budoucí ekonomické údaje o výrobně elektřiny a jejím provozu nepoužívala data uvedená žalobkyní ve výkazu. Pro budoucí tržby dosadila vlastní hodnoty, jejichž původ není žalobkyni zřejmý.
8. V další části žaloby žalobkyně brojila proti nezákonnosti výpočtu provedeného správními orgány. Tvrdila, že žalovaná při výpočtu nerespektovala cenu pozemku nutného pro umístění FVE, nezohlednila degradaci panelů ani nutnost tvorby rezerv vyplývající z bankovního financování výstavby FVE.
9. Žalobkyně nesouhlasila ani se způsobem projekce výroby elektřiny. Žalovaná založila svou predikci na aritmetickém průměru vykázaných hodnot. Provedený výpočet tedy nezohledňuje některé zásadní náklady, které byly pro výstavbu FVE potřebné a žalobkyně

je skutečně vynaložila. Současně se zakládá na průměru hodnot výroby z předchozích let, mezi nimiž bylo několik nadprůměrných let. Ve výsledku proto výpočet neodpovídá skutečnosti a nadhodnocuje odhad budoucí výroby. Žalovanou užívaný způsob stanovení budoucích tržeb navíc nezohledňuje budoucí pokles výroby v podobě meziročního poklesu výkonu, který dosahuje v průměru až 0,75 % ročně. Žalobkyně již v průběhu správního řízení zdůrazňovala, že zprůměrované údaje o výrobě z minulých let nejsou zcela správným východiskem pro stanovení předpokládané výroby v letech budoucích, protože jsou zkresleny 3 až 4 mimořádně nadprůměrnými roky. Tyto hodnoty jsou ve výkazu uvedeny na řádku 24 Množství uplatněné elektřiny [MWh], oddíl Upřesňující popis výroby elektřiny. Již z pojmenování řádku je zjevné, že má zachycovat technická data o výrobě, tedy předpoklad výroby upravený o předpokládané snížení výroby vlivem degradace panelů, nikoliv průměrnou výrobu z předchozích let. Jedná se o hodnotu odvíjející se od celkového množství vyrobené elektrické energie, sníženou o ztráty na střídači a ztráty způsobené vedením a degradací panelů.

10. Předmětem sporu byla rovněž otázka zahrnutí nákladů na pořízení pozemku, na němž je FVE umístěna, do výpočtu celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod. Žalovaná vycházela při posuzování oprávněnosti zahrnutí nákladů na pořízení pozemku z vyhlášky č. 79/2022 Sb., o technicko-ekonomických parametrech (dále jen „vyhláška č. 79/2022 Sb.“), mimo rámec svého zákonného zmocnění. Jediným předpisem upravujícím postup při posuzování žádosti podle § 34a zákona o podporovaných zdrojích energie je vyhláška č. 72/2022 Sb., konkrétně její příloha č. 6.
11. Žalobkyně namítala, že i pokud by z vyhlášky č. 72/2022 Sb. vyplývalo, že pořizovací cena pozemku ve výkazu zahrnuta být nemá, je nutné vzít v potaz, že vyhláška je jen podzákonným předpisem, který je potřeba aplikovat v mezích zmocňujícího zákona. Zákon o podporovaných zdrojích energie přitom požaduje množství elektřiny stanovit tak, aby hodnota IRR za dobu trvání práva na podporu pro výrobu elektřiny dosáhla 6,3 %. Tento zákonný požadavek nedává prostor pro výběr, která část investičních nákladů má či nemá být do výpočtu zahrnuta. Stanovení IRR musí odpovídat skutečně vynaloženým nákladům. Koupě pozemku představuje podstatnou součást investice, která musí být při posuzování její návratnosti zahrnuta. Na tom nic nemění ani skutečnost, že pozemek lze po skončení životnosti FVE využít k jinému účelu nebo jej prodat. Prodat či znovu použít lze ostatně i jiné komponenty FVE, přesto se do výpočtu IRR zahrnují. Argumentace možností budoucího prodeje pozemku by byla akceptovatelná pouze za předpokladu, že by příslušné peněžní toky byly zahrnuty v letech jejich uskutečnění. Peněžní tok uskutečněný v roce uvedení FVE do provozu by se nadto při výpočtu IRR projevil řádově větší měrou než peněžní tok uskutečněný na konci životnosti FVE. Žalobkyně totiž tyto prostředky nemohla využít na jinou investici, ze které by plynuly příjmy již v době životnosti FVE. Po dobu provozu FVE navíc není možné pozemek jinak využívat či z něj jiným způsobem profitovat.
12. Obdobná argumentace platí také pro nutnost započtení rezervního fondu. Jedná se o částky ve výši 550 000 Kč, v celkové výši 3 850 000 Kč. Žalobkyně byla na základě úvěrové smlouvy uzavřené s financující bankou povinna vytvářet rezervní fond pro budoucí reinvestice. Do tohoto rezervního fondu byla povinna každoročně směřovat prostředky ve výši 1/8 investičních nákladů střídačů. Tyto prostředky byly bankou blokovány. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2022, č. j. MSPH 95 INS 12575/2022-A-72, byl nadto zjištěn úpadek společnosti Sberbank CZ, a.s., v likvidaci a na její majetek byl prohlášen

konkurs. Podle žalobkyně odvod prostředků do povinného rezervního fondu, tedy povinnost stanovená úvěrovou smlouvou, představuje peněžní tok nutný pro zajištění výroby elektřiny. Pokud by žalobkyně tento odvod nezajišťovala, financující banka by jí neposkytla investiční úvěr. V takovém případě by žalobkyně nemohla FVE zprovoznit. Žalobkyně dodala, že argumentem pro neuznání dané částky jako investičního nákladu nemůže být její eventuální vrácení, tento závěr přehlíží časovou hodnotu peněz.

13. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Zároveň požadovala náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

14. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná nesouhlasila s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Námitka žalobkyně není ničím jiným než nesouhlasem s názorem žalované. Z napadeného rozhodnutí, rovněž z rozhodnutí správního orgánu I. stupně a ostatně z celého spisu, ve kterém jsou důkazy obsaženy, je patrné, jakým způsobem bylo výsledné množství elektřiny stanoveno, které důkazy byly provedeny a které žalobkyní uváděné náklady žalovaná do výpočtu nezahrnula. Výpočet vychází z interaktivního výpočtového nástroje, který vychází ze vzoru stanoveného přílohou č. 6 vyhlášky č. 72/2022 Sb. Výrobci tento výkaz vyplňují s úplnými a pravdivými technickými a ekonomickými údaji o jejich výrobě elektřiny a jejím provozu. Žalovaná dodala, že se k námitkám již vyjádřila v napadeném rozhodnutí, zejména na stranách 4 až 6 pod bodem ad 2 až 8.
15. K namítané nezákonnosti výpočtu žalovaná uvedla, že stejné námitky vznesené již v odvolání vypořádala v bodech ad 2 až 8 napadeného rozhodnutí, na které v plném rozsahu odkázala. K odůvodnění, proč některé žalobkyní uváděné náklady do výpočtu nezahrnula, se žalovaná blíže vyjádřila ve svém rozhodnutí. Konkrétně námitky týkající se nadhodnocení odhadu budoucí výroby byly vypořádány v bodu ad 7, nezahrnutí ceny pozemku v bodu ad 2 a nezohlednění rezervního fondu jako ostatních nákladů v bodu ad 3.
16. S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
18. Na prvním místě bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí byla uplatněna v žalobě, nicméně soud by k takové vadě musel přihlédnout i z úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS; judikatura Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). Jedním z důvodů nepřezkoumatelnosti dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je nedostatek důvodů rozhodnutí. Takovou vadu soud v daném případě shledal, a uplatněnou námitku proto považuje za důvodnou.

19. Pokud jde o rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jeho odůvodnění je velmi strohé, jeho významná část je nadto pouhou rekapitulací průběhu řízení, kdy byla žalobkyně opakovaně vyzývána k doplnění žádosti, na což reagovala, a dostala prostor k seznámení se s opatřenými podklady. Následuje obecné shrnutí námitek žalobkyně, které se objevily v různých podáních, jimiž bylo reagováno na výzvy k doplnění podkladů. Až téměř poslední odstavec rozhodnutí uvádí, že žalobkyně za dobu trvání práva na podporu nedosáhne hodnoty IRR 6,3 % a vyšší. Dále správní orgán I. stupně konstatoval, že žalobkyně podle jeho výpočtu dosáhne hodnoty IRR 5,7 % a má nárok na stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, ve výši 5 433 MWh. Tento odstavec je v podstatě jediným odůvodněním výroku prvostupňového rozhodnutí.
20. Na prvostupňové rozhodnutí navázala žalovaná, která změnila jeho výrok, jednalo se však o změnu v podstatě formální. Po obsahové stránce žalovaná se správním orgánem I. stupně souhlasila a hodnotu celkového množství elektřiny, za kterou se hradí odvod, potvrdila. Ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí však žalovaná neposkytuje žádné zdůvodnění výpočtu této hodnoty. Učinila tak přesto, že si byla vědoma námitek žalobkyně, podle níž není zřejmé, jakým způsobem správní orgán I. stupně dospěl k výsledku, že celkové množství elektřiny, za které se hradí odvod, je 5 433 MWh. Ani z jejího rozhodnutí nelze seznat, jak konkrétně (na základě jakého konkrétního postupu – vzorce, s jakými konkrétními dosazovanými hodnotami, s jakými mezivýsledky) bylo v případě žalobkyně dosaženo výsledné hodnoty. Napadené rozhodnutí setrvává ve zcela obecné rovině ohledně vstupních parametrů výpočtu, když opakuje, že bylo vycházeno z podkladů doložených samotnou žalobkyní. Mechanismus výpočtu, jak již soud konstatoval, pak rozhodnutí žalované neosvětluje.
21. Žalovaná, stejně jako správní orgán I. stupně, obecně uvedla, že výpočet byl proveden dle přílohy č. 6 k vyhlášce č. 72/2022 Sb. Soud poznamenává, že standardně nebude naplňovat zákonné parametry takové rozhodnutí, které v odůvodnění pouze obecně odkáže na právní úpravu, ale již nepopíše, jak byla tato úprava aplikována v konkrétním řešeném případě, jako tomu bylo v projednávané věci. Žalobkyně však má právo se v daném typu řízení dozvědět, z jakých údajů v podobě konkrétních čísel správní orgány vychází a jak s nimi pracují, aby došly k jimi prezentovanému výsledku. Pokud k tomu nedojde, nemá žalobkyně možnost obrany proti případné nesprávnosti stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod ze strany správních orgánů. Nezbyvá jí než, jak to činí v žalobě, uvádět, že výsledek musí být vzhledem k okolnostem jejího případu nesprávný. Poukázat na konkrétní chybu ve výpočtu či vstupních datech však není možné, neboť není z rozhodnutí správních orgánů zřejmé, jaké hodnoty do výpočtu vstoupily a zda vůbec byl správně využit vzorec předvídaný zmíněnou přílohou č. 6 vyhlášky č. 72/2022 Sb. (srov. obdobně rozsudek zdejšího soudu ze dne 1. 12. 2025, č. j. 59 A 10/2025-40).
22. V tomto ohledu nepovažuje soud za dostatečnou zmínku v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí týkající se odborného posouzení, na základě kterého měl zřejmě výpočet celkového množství elektřiny, za kterou se hradí odvod, probíhat. Takový výpočet nebyl učiněn součástí rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani následně rozhodnutí žalované, a to ani v podobě přílohy rozhodnutí. Nebyl ani jakkoli popsán jeho mechanismus, nebyla uvedena konkrétní data, z nichž správní orgány vycházely. Není povinností účastníka správního řízení vyhledávat si podklady ve správním spise za účelem obeznámení se s důvody správního rozhodnutí. To musí dostát kritériu přezkoumatelnosti samo o sobě.

23. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí dokládá i část odůvodnění, v němž žalovaná popisuje způsob výpočtu výkupní ceny v budoucích letech. Na straně 6 sice zmiňuje způsob výpočtu této hodnoty, nicméně z tohoto popisu není vůbec zřejmé, proč by k němu mělo dojít právě tímto způsobem. Vyhláška č. 72/2022 Sb. ani její příloha č. 6 nezmiňuje počítání aritmetickým průměrem reálných dat minulých let provozu FVE. Z předmětné části odůvodnění není rovněž zřejmé, jakým způsobem bylo s některými hodnotami naloženo. Pokud žalovaná popisuje, že data minulých let provozu jsou uměle upravena o předpokládanou degradaci tak, aby odpovídala výrobě v 1. predikovaném roce, pak není zřejmé, jakým způsobem k této úpravě došlo a v čem má tento postup oporu. Stejný závěr platí pro jednotkovou výši výkupní ceny platné pro kalendářní rok, která měla být každoročně eskalována tak, aby odpovídala výrobě v 1. predikovaném roce. Náklady na provoz, opravy a údržbu měly být eskalovány 2,5 % koeficientem růstu. Proč se tak děje, případně kde je výše tohoto procenta stanovena, není z odůvodnění seznatelné. Zároveň platí, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí není vysvětleno, jaké konkrétní hodnoty a v jaké výši mají být daným způsobem upravovány, neboť vstupní hodnoty výpočtu, jak bylo uvedeno výše, nejsou nikde zachyceny. Žalobkyni lze tedy přisvědčit, že není zřejmé, jak žalovaná, potažmo správní orgán I. stupně dospěly k údajům o výrobně elektřiny a jejím provozu v budoucích letech. I z tohoto důvodu se soud nemohl vyjádřit k namítané nezákonnosti spatřované ve způsobu výpočtu výkupní ceny v budoucích letech, neboť nemohl posoudit, zda jsou žalovanou uváděné hodnoty správné, ani jak bylo jejich výpočtu dosaženo.
24. Protože obě rozhodnutí správních orgánů podrobně zdůvodnila, proč nebylo počítáno s cenou pozemku a částkami uloženými v rezervních fondech banky Sberbank CZ, a.s., mohl se soud k těmto námitkám vyjádřit i přesto, že obě rozhodnutí shledal nepřezkoumatelnými.
25. Podle § 34a odst. 2 věty první zákona o podporovaných zdrojích energie, *žádost o stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, může podat i výrobce, který vyrábí elektřinu ve výrobně elektřiny náležející do sektoru, ve kterém nebylo zjištěno riziko nadměrné podpory, pokud hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výroby elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobu elektřiny nedosáhne 6,3 %.*
26. Toto ustanovení je koncipováno jako mechanismus zajišťující výrobcům elektrické energie určitou míru návratnosti investice. Je nepochybné, že výpočet celkového množství elektřiny, z něhož se hradí odvod, je významně ovlivněn výší investičních nákladů spojených s pořízením a provozem FVE. Soud se proto ztotožňuje s žalobkyní v tom, že stanovení vnitřního výnosového procenta (IRR) musí vycházet ze skutečně vynaložených nákladů. Tyto náklady však nelze rozšiřovat o položky, které *apriori* nesouvisí s výrobnou elektrické energie. Cena pozemku, na němž byla FVE vybudována, tedy nemůže být pro účely stanovení množství elektřiny, za které se hradí odvod, zahrnuta mezi investiční náklady, neboť nejde o přímou součást výrobního zařízení. Účelem zákona totiž zjevně není kompenzovat výrobcí energie nákup pozemku, ale zohlednit náklady týkající se investice do zařízení na výrobu elektrické energie. Lze souhlasit se žalovanou, že po ukončení provozu FVE zůstane pozemek ve vlastnictví žalobkyně, která s ním může volně disponovat a nadále z něj profitovat. Na podporu tohoto závěru lze odkázat i na přílohu č. 2 k vyhlášce č. 72/2022 Sb., jež vylučuje cenu pozemku z investičních nákladů a stanoví, že uznatelné jsou pouze položky přímo související s výstavbou a uvedením výroby elektřiny do provozu, případně související s výrobou elektrické energie. Ačkoli se jedná o podzákonný předpis,

vzhledem k tomu, že zákon pojem investičních nákladů blíže nedefinuje, soud nepovažuje za problematické při výkladu citovaného ustanovení z této vyhlášky vycházet, neboť její obsah je v souladu s výše popsáním smyslem zákona. Námitce žalobkyně, že cena pozemku měla být zahrnuta do investičních nákladů, proto soud nepřisvědčil.

27. Obdobný závěr lze učinit ve vztahu k částkám uloženým v rezervních fondech pro budoucí reinvestice v celkové výši 3 850 000 Kč, které měla žalobkyně vytvářet na základě úvěrové smlouvy uzavřené s X, a.s. a byla povinna do nich každoročně směřovat prostředky ve výši 1/8 investičních nákladů střídačů. Za logickou soud v tomto kontextu považuje argumentaci správního orgánu I. stupně, který na straně 5 svého rozhodnutí popsal, že potřeba určité obnovy výrobního zařízení již byla do výpočtu zahrnuta v podobě jednorázových nákladů v částkách 3krát 1 500 000 Kč. Podle žalobkyně se mělo jednat o částky na opravu určitých částí výrobního zařízení. Správní orgán I. stupně uzavřel, že uznání částky uložené v rezervních fondech jako investičních nákladů by znamenalo uznání duplicitních nákladů na případné nenadálé opravy. S těmito závěry soud souhlasí. Soud pokládá za přílehlavou i navazující argumentaci žalované, podle níž by uvedená položka mohla být zahrnuta do investičních nákladů v situaci, kdy by byly dané peněžní prostředky na výměnu střídačů skutečně použity, k čemuž v dané věci (zatím) nedošlo. Lze dodat, že požadavek, aby investiční náklady přímo souvisely s uvedením výroby do provozu a s výrobou elektrické energie, spíše odpovídá požadavku na skutečné ekonomické zatížení výrobce. Za investiční náklad je tedy možné považovat trvalé, nikoli hypotetické, snížení majetku žalobkyně v důsledku uvedení výroby do provozu a výroby elektrické energie. I proto považuje soud za přílehlavou argumentaci žalované, že prostředky uložené do rezervního fondu zůstávají ve sféře dispozice žalobkyně a existuje předpoklad jejich vrácení. Argumentace časovou hodnotou peněz je spíše ekonomickou úvahou, která nemá oporu v citovaných právních předpisech. Žalované je pak třeba dát za pravdu i v tom, že okolnosti týkající se banky X, a.s. v likvidaci nejsou a nemohou být předmětem posouzení v proběhlém správním řízení.
28. K dílčí námitce týkající se vyhlášky č. 79/2022 Sb. soud uvádí, že nepovažuje za problematické, pokud správní orgány v dílčí otázce užily při interpretaci pojmu investiční náklad tohoto předpisu podpůrně. Uvedená vyhláška je sice prováděcím předpisem jiných ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie, nicméně definuje technicko-ekonomické parametry pro stanovení referenční výkupní ceny a zeleného bonusu pro výroby elektřiny a dobu jejich životnosti. Tyto hodnoty pak zjevně souvisí s výpočtem celkového množství elektrické energie upraveným vyhláškou č. 72/2022. Je tedy logické vycházet z předpokladu, že oba předpisy chápou investiční náklady obdobným způsobem. Lze dodat, že argumentace žalované týkající se výkladu investičních nákladů by obstála i bez odkazu na postup a metodiku obsaženou ve vyhlášce č. 79/2022 Sb. I tuto námitku tedy považuje soud za nedůvodnou.

V. Závěr a náklady řízení

29. Vzhledem k výše uvedenému soud zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodnutí žalované pro vady řízení a věc jí podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení. Učinil tak bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. S ohledem na povahu vytýkaných vad, kterými trpělo již prvostupňové rozhodnutí, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
30. V dalším řízení bude na správních orgánech, aby náležitě odůvodnily, na základě jakých konkrétních dat a mechanismů dospívají k výsledné hodnotě celkového množství elektřiny,

za které se hradí odvod, přičemž se neopomenou vypořádat s uplatněnou argumentací žalobkyně. Využití interaktivního nástroje, u něhož nelze ověřit, zda vůbec odpovídá postupu pro stanovení množství elektřiny, za které se hradí odvod, v příloze č. 6 vyhlášky č. 72/2022 Sb., takové odůvodnění nemůže bez dalšího nahradit. V dalším řízení jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány dle § 78 odst. 5 s. ř. s.

31. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byla žalobkyně úspěšná, proto jí soud proti žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
32. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce v celkové výši 9 240 Kč [2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) po 4 620 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], paušální náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (2 x 450 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 advokátního tarifu), a DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 2 129 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 15 269 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. ledna 2026

Mgr. Lucie Trejbalová

předsedkyně senátu